

א אָנָה הֶלַךְ דּוֹרְךָ הַיָּפֶה בְּעָשִׂים אָנָה פָּנָה דּוֹרְךָ וּנְבַקְשֵׁנוּ  
עִמָּךְ: ב הוֹדִי יֶרֶד לָגְנוֹ לְעֶרְוֹת הַבָּשִׂם לְרַעוֹת בְּעָנִים  
וּלְלֶקֶט שׁוֹשְׁנִים: ג אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי הָרַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:

## זהר שיר השירים

כקש יבש, מקדים להם חסד כדי ליהנות מהן בגן עדן, ועכשיו כשהם עדיין טובים מסלקם מן העולם הזה, ליתן להם שכר טוב בעולם הבא, הדא הוא דכתיב אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים, המנחה עולמו כענין שושנים, וכתיב דודי ירד לגנו לערוגת הבושם לרעות בגנים וללקוט שושנים, דודי, זה הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב דודי לי ואני לו הרועה בשושנים, ירד לגנו, זה גורן הרקיע שעומד כגורן, לערוגת הבשם, זו הישיבה של מטטרו"ן, לרעות בגנים וללקוט שושנים, להשגיח ולהסתכל באותן הישיבות שלו, מהו וללקוט שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים, אלה הם המקדימים ריח בעולם הזה, ונלקטים ונסתלקים מעולם הזה מרם שבא זמנם, ובכך קורא המלאך מטטרו"ן להמלאך גבריאל אשר קסת הסופר במתניו, ואומר לו כתוב פתקא ותן למלאך המות על פלוני ללקוט אותו מן העולם, מיד נלקט ומעלים אותו להישיבה של מטטרו"ן לראשונה, ושם אומר תלמודו שהביא בידו, ולומד שם מה שלמד, אחר כך מעלים אותו לישיבה העליונה של הקדוש ברוך הוא ונזמן להישיבה שלו, ושם הקדוש ברוך הוא משתעשע עמהם בהלימודים שלו בסודות העליונים ומעמי התורה שהיו סתומים בעולם הזה, לפי ששתי ישיבות יש למעלה, ישיבה של המלאך מטטרו"ן וישיבה העליונה של הקדוש ברוך הוא, ובכל מקום שנזכר ישיבה העליונה, זו של הקדוש ברוך

## סיבה לדבר שבחורים קטנים מתים בתחילת חייהם

דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקוט שושנים. אמר רבי ישמעאל הרי למדנו שאין בית דין שלמעלה דנין את האדם עד שיהי' בן עשרים שנה, ובית דין שלמטה מן י"ג שנים ולמעלה, והרי אנו רואים עלם שאינו עוד בן עשרים והוא טוב וקורא ושונה ומת, מי הוציאו מן העולם, אפשר תאמר שבחטא אביו מת, לא, שהרי הוא לאחר י"ג שנה, ואפשר תאמר בחטאו מת, הלא אינו עוד בן עשרים שנה, אמר רבי יהודה משל למה הדבר דומה למלך שהיה לו פרדס, יום אחד נכנס לטייל באותו פרדס וראה שושנים קטנים צומחים בתוכו, והיה עולה ריחם לפניו שאין כמותן בעולם, אמר המלך אם עכשיו כשהם קטנים כך, כשיגדלו על אחת כמה וכמה, לאחר ימים נכנס באותו פרדס, והיה חושב שימצא אותן השושנים שנתנו ריח בתחלה כשהיו לחים וטובים עם עלים גדולים וטובים ויהנה מהם, כיון שהשגיח בהם ראה שהם יבשים בלי ריח, כעם ואמר אילו בתחלה כשהיו לחים וטובים ומעלים ריח לקטתים הייתי נהנה מהם, עכשיו כמה אהנה הלא יבשים הם, לשנה האחרת נכנס המלך בפרדס וראה שושנים קטנים שנותנים ריח, אמר המלך לקטו אותן עכשיו ואהנה מהן קודם שייבשו, כך הקדוש ברוך הוא רואה בני אדם קטנים שנותנים ריח, והכל גלוי לפניו ורואה שעתידים להרשיע ויהיו השובים